

ЕРИК СИМОН

ЗВЕЗДИТЕ

Превод от немски: Дорина Йосифова, 1986

chitanka.info

1. КОСМИЧЕСКА РАДИОСТАНЦИЯ „СЕВЕРОЗАПАД“

Оператор: ... Да, записвай, обаче всичко! Господи, тръгна ли най-после тази лента? Добре... Засякох някакво предаване от Космоса.
Техник: Какво? *Оператор:* После, после! Почакай малко.

Накъсано предаване, силни смущения: ... викам кораба Звез... експедиция... изпълни... връща на... Земя... 98 има четири плане... Основн... са на борда... на кораб... открием... живот... дни... след излита... в хомеосистемата... плането... и Реди, биоло... вторият пилот...

Оператор: Космически кораб е.

Техник: Какво друго може да е? Нали той сам каза.

Оператор: Но предаването е от сектор 12! Сега там няма никакъв кораб. А и никой не лети толкова високо над еклиптиката.

Техник: Но нали той сам каза...

Оператор: Шт! Става по-ясно!

Сандърс... блок на... здрав и след девет... .. поеме... три пъти... телата... контейнери... дванадесет... Девет години... огън. Викам е... косм... задачата си и... на Земята. Струве... пробите в предв... .. на борда... .. никакви... ..

Техник: Не разбирам какво иска. А пък вече е време за завъртим антената. След 15 минути трябва да влезем във връзка с участниците в полета към Марс.

Оператор: Ама ти не разбираш ли? Това е някой неизвестен — космически кораб...

... бордово време, двеста... ..
... .. излъчва ...

Техник: Защо пък да е неизвестен? Каза си дори името: пилот Сандърс. Чух го съвсем ясно.

Оператор: И аз. Но в момента в цялата система летят само два кораба, единият към Гани и другият към Марс. А там няма никакъв Сандърс и освен това са в съвсем различни сектори.

Техник: Тогава са пуснали някой, без да ни информират. Ако продължава така, ще напусна.

Оператор: Глупости. Я виж в списъка на междузвездните.

... .. няма да мога... ..Единадесета междузвездна
екс... ..викам Земята! Тук... борд... експе... .. пълни
задача... се връща...

Техник: Искаш да кажеш...? Е, добре. Но къде е той?

Оператор: В шкафа с документите! Мисля, че е най-отгоре.

Техник: Няма го.

Оператор: Тихо, хванах го пак!

Струва две хиляди триста... четири... ..
изследвани... резултатите и... ..

Техник: Ядец! Пак изчезна!

Оператор: Чу ли! Единадесетата междузвездна експедиция!

Техник: Май че каза нещо такова. Но при тези смущения...

Оператор: Нали затова го записваме!

Техник: Безсмислено. Ако е до сигнала, той се чува. А на лентата няма нищо друго. Антената е много малка, за да улови сигнала. Онази

в старата станция, дето я взеха астрономите, имаше почти двойна мощност. Намерих!

Оператор: Какво?

Техник: Списъка. Ама беше сложен на друга буква. Чакай малко... Ето: Единадесета междузвездна експедиция. Изследване на космическото пространство около Струве 2398 и евентуално на близките планети... Ей, те са излетели, без да знаят дали там изобщо има планети!

Оператор: Струве 2398! Тогава са те. Координатите съвпадат.

Техник: Ясно. А сега се връщат. Ей така са излетели и...

Оператор: Я по-добре виж кога са тръгнали.

Техник: Преди... Господи, та оттогава са изминали повече от тридесет години! Мислех, че подобни глупости още тогава са били демоде.

Оператор: Още помня последното излитане. Беше преди около двадесет и пет години, мисля. Но вече не си спомням накъде искаха да летят. Тогава бях дете. Още не бяха излетели от системата, когато нещо в кораба експлодирало, обаче всички се върнаха със спускаемата ракета, а след това ги даваха по тримерното видео. Тогава съветът забрани окончателно полетите извън системата. Искаха да образуват процес срещу бордовия механик, мисля заради повредата, но другите от екипажа се изказаха в негова защита. Бяха трима или четирима.

Техник: Но в Единадесетата са били шестима. Тук е записано. А този Сандърс бил пилотът.

Оператор: Защо бил? Все още е.

Техник: Тъй де. Изплъзна ми се, защото оттогава е минало толкова време! Тридесет години!

Оператор: На борда са били по-малко. Чувал си за дилатацията на времето и т.н. За екипажа вероятно са били петнадесет години. Би могло да се изчисли, на разстояние дванадесет светлинни години...

Техник: Всеки момент започва радиопредаването за полета към Марс.

Оператор: Вярно! Можеше да кажеш и по-рано. Крайно време е да обърнем антената.

Техник: А корабът?

Оператор: Ще отбележа в дневника.

Техник: Че при завъртане на антената сме попаднали случайно в сектор 12 и сме засекли радиопредаването. Това ли ще напишеш?

Оператор: Ами да, нали така беше?

Техник: Човече, при завъртане на антената приемането се изключва. Изключва се! Правиш ли си сметка колко точки ще ни струва това за съревнованието?

Оператор: Ей, вярно. Тогава няма да го пишем. Не забравяй после да изтриеш лентата. Докъде завъртя антената?

Техник: Нагласена е. Можеш да започваш.

Оператор: Тъкмо навреме. Тук радиостанция „Северозапад“. Радиостанция „Северозапад“ до транспортен кораб „Ник“. Съобщение номер 1, до капитан Арнт. Капитан Арнт, жена ви каза да ви предадем, че трябва да...

2. АСТРОНОМИТЕ

След като бяха прекратени експедициите до другите звезди, полетите в Слънчевата система също се разрешиха, тъй като базите на планетите от другата страна на Юпитер запустяха, радиостанция „Северозапад“ получи ново съоръжение с модерно оборудване, но с по-малки антени. Преустроиха старото съоръжение и в централната сграда се нанесоха радиоастрономи, общо взето, тихи люде. Предмет на техните изследвания беше космическото пространство извън Слънчевата система, най-вече далечната вселена и чужди галактики, и никой не очакваше от тях да представят веднага точни, предварително програмирани резултати от изследванията с цел незабавното им промишлено приложение. Към края на второто хилядолетие предшествениците им имаха продължителност на живота над средното характерно за учени ниво. И както тогава те, така и изследователите в бившата радиостанция един ден бяха обезпокоени от някакъв сигнал от Космоса, но този път записаното от уредите, след направената най-внимателна проверка, се оказаха изкуствени сигнали.

— Разгледайте графиката — обърна се д-р Гризелиус към шефа си, д-р Менк, и към двамата сътрудници, астронома Блаха и математика Вайденхамер, които също бяха информирани за сигнала. — Модулацията, е много сложна, при такова точно повторение е изключено да са възникнали по естествен път. Ето една част от петъчното предаване. А ето как изглежда, след като се определи честотната модулация. Предполагам, че това е истинският сигнал.

Тя отмести листа с кривата вдясно от себе си към д-р Менк и Вайденхамер, които бяха придърпали столовете си до масата. Блаха се изправи, застана зад двамата и погледна над раменете им. Д-р Гризелиус тъкмо поставяше друг прозрачен лист над първия, като обясняваше:

— А това е част от вчерашното предаване. Моля — тя наложи двата листа един върху друг, — кривите съвпадат напълно. Освен това всяко отделно предаване се състои от три също така идентични части,

тоест сигналът се повтаря по три пъти, след което следва пауза повече от петдесет часа, после всичко започва отначало.

— Случаят е ясен — каза Вайденхамер. — Кодирано предаване с голяма информационна плътност.

— Само без прибързани заключения — предупреди д-р Менк, поглеждайки песимистично към диаграмите. — Нека се придържаме към фактите, иначе може да я оплескаме.

— Прав си — каза Блаха, — но този път поне фактите са доста красноречиви. Предаването не може да е истинско, защото обектът, който го излъчва...

— Излъчващият източник — прекъсна го д-р Гризелиус — се намира приблизително в посоката на Струве 2398, но все още има измерима ъглова скорост спрямо звездата. Това означава, че предаването не идва от Струве 2398, а от някой обект от междузвездното пространство.

— Космически кораб — заключи Блаха. — Ще имаме гости.

Д-р Менк не обърна внимание на забележката.

— Все още измерима скорост — повтори той. — Данни от подобно естество винаги предизвикват сензации, но после се оказват чиста заблуда.

Блаха се заразхожда из кабинета на д-р Гризелиус, където се бяха събрали.

— Ама вие какво искате? — попита той. — Някой друг да го публикува пръв? А може вече и да е много късно. Трябва да се подготвим...

— Как? — подхвърли Вайденхамер.

Блаха се спря, но веднага закрачи отново.

— Откъде да знам — каза той, — не разбирам от тези неща. Все на някой ще му хрумне нещо. Тъкмо повод да не се бавим повече. Ами да, във всеки случай предаването трябва да се дешифрира. Но така или иначе, това не може да стане тук, има си специалисти. Лингвисти примерно.

— Подготвил съм анализ на Фурие — обясни Вайденхамер. — В случай че са се насложили няколко кодирани сигнала...

— Правилно, и аз щях да го предложа — каза д-р Гризелиус. — Трябва да направим всичко, което е по силите ни.

— Във всеки случай няма да навреди — каза д-р Менк, без да се обръща определено към някого от сътрудниците.

— Но ми е необходимо повече време за изчисленията — обади се математикът. — Надхвърлил съм нормата за този месец, вече не ме пускат до изчислителната машина. Може би вие бихте могъл като ръководител да...

— По този въпрос не мога да направя нищо. Изчислителният център не е към института.

— Поне опитай. Може пък да успееш да ги склониш. — Блаха се постара да убеди шефа, но безуспешно. Д-р Менк обясни, че е безсмислено.

— Никой от вас ли не разбира за какво става дума? Пристига чужд космически кораб, кораб от звездите! Човечеството чака това столетия наред! Как можете просто да... — Блаха забеляза, че минавайки покрай масата, бе съборил лист хартия, запъна се, наведе се да го вдигне и мълчаливо поклати глава.

— Многократно съм ви обръщал внимание, че имаме нужда от собствена изчислителна машина — каза настоятелно Вайденхамер. — Може би най-после ще се направи необходимото. Всеки има да прави изчисления, работата става все повече и повече, а аз откъде да намеря време? Но колегите явно не ги е грижа!

Д-р Гризелиус почука с пръст по диаграмите. — Да се върнем на темата. И така какво да предприемем по въпроса за предаването?

Тя отправи въпроса към д-р Менк, но преди той да успее да отговори, Вайденхамер каза:

— Правилно, да се върнем на темата. Ако институтът не получи собствен компютър, не виждам как ще изпълняваме изследователските задачи.

— Петер, моля те, намери във видеосписъка номера на ЦИКП — помоли д-р Менк Блаха, след което се обърна към Вайденхамер: — Дешифрирането на извънземни сигнали не спада към изследователските задачи на института.

Блаха намери номера веднага и му го каза. Без да иска разрешение, шефът го набра от телефона на д-р Гризелиус. Явно имаше нещо предвид.

Сигналната лампа светна, но видеоекранът не работеше (д-р Гризелиус не бе настоявала достатъчно за отстраняването на

повредата) и затова се чу само звук, някакъв мъжки глас.

3. КРАЯТ НА РАБОТНОТО ВРЕМЕ

— Централен институт за космически полети, добър ден.

— Менк, радиоастрономичен... Ало, централният институт за космически полети ли е? Искам да говоря с колегата д-р Майнл.

— Сега. Ало? Няма никой.

— Дайте ми тогава някой от междузвездния отдел или поне заместника му...

— Името?

— Не знам. Мисля, че вие би...

— Аз откъде да го знам? Говорете с канцеларията.

— Благодаря.

— Бауман.

— Менк, от института по радиоастрономия. Всъщност исках да говоря с д-р Майнл, но колегата от телефонната централа ми каза, че той... Всъщност трябва ми някой от отдел „Астронавтика“, по-точно от „Междузвездни полети“. Спешно е.

— Някой от междузвездния отдел? Но отделът се състои САМО от д-р Майнл. Тръгна си за вкъщи. Аз също трябва да приключвам. Мога ли да ви помогна с нещо?

— Хм... да, бих ли могъл да говоря с някого от ръководството на института?

— Те също си тръгнаха, работим до четири и половина. Обадете се утре.

— Бихте ли предали нещо на д-р Майнл? Кажете му, че разполагаме с неидентифицирани радиовълни от Струве 2398. Не е напълно изключено да са генерирани по изкуствен начин, модулацията е доста сложна и емитерът.

— Добре, ще му оставя бележка. Дочуване.

— Дочуване.

4. Д-Р МАЙНЛ

Когато на другия ден д-р Майнл намери на бюрото си бележка със следния текст: „Обадиха се от инст. по радиоастрономия, уловили някакви радиовълни от някой си Струве 23??, сложно, явно спешно“, веднага му стана ясно, че ставаше въпрос за завръщащата се Единадесета междузвездна експедиция. Менк го познаваше бегло, но съвсем случайно беше предал съобщението на най-компетентния служител в ЦИКП: Майнл бе информиран най-добре от всички останали за междузвездните полети, нали в дисертацията си бе доказал тяхната нецелесъобразност, разбира се, от научна гледна точка, тъй като тогава въпросът отдавна е бил решен на практика. Отделът за междузвездни полети в ЦИКП беше повече атавизъм, занимаваше се с исторически изследвания. Д-р Майнл дължеше положението си на ръководител, макар и без сътрудници, единствено на липсата в останалите отдели на щатни места за длъжност с неговата научна степен и това му бе пределно ясно.

Въпреки че знаеше кога горе-долу трябва да се върне Единадесетата междузвездна експедиция, никога не бе мислил за нея като за реално предстоящо събитие, а по-скоро като за някоя от сигурните, но безполезни теореми, на които бе посветена научната му работа. Но когато съобщението за скорошното завръщане на експедицията изведнъж конкретизира предмета на неговите изследвания, разбра, че трябва да се направи нещо, и той знаеше какво.

От името на ЦИКП информира областното видеостудио за предстоящото събитие, отдаде дължимото признание на плодотворното сътрудничество с института по радиоастрономия и събщи, че въпреки някои частични трудности, подготовката по посрещането и ресоциологизацията на участниците в експедицията протича съгласно плана.

Написа кратка, но богата на информация статия за Единадесетата междузвездна експедиция, в която вмести тезите от дисертацията си, както и принципни разсъждения относно трудностите, които могат да

се появят при оценката на експедицията и приспособяването на анахроничните звездни фанатици към нашето общество.

Разработи същите мисли на три страници, от 92 до 94, на шестмесечния научен отчет, който изготвяше в момента, прибави и заключението, че било необходимо да се направят структурни промени във въпросния отдел с цел изпълнение на все по-неотложните задачи и представи набъбналия до 134 страници отчет на ръководството на института, което го прие два дена по-късно на редовното си заседание.

Осведоми д-р Менк за произхода и характера на сигналите, посъветва го да публикува кратко съобщение в някое специализирано издание и изяви готовност да коментира съобщението му с кратка, но богата на информация статия за Единадесетата междузвездна експедиция.

На едно събрание на ЦИКП, което всъщност обсъждаше друга тема, пое личното задължение да участва в социалистическото съревнование, да продължава да подобрява работата в поверения му отдел чрез рационално използване на всички резерви, да разрешат, въпреки липсата на служители, поставените в научния отчет нови задачи и мимоходом посочи съответните страници. След като се запозна със съдържанието на отчета, изуменото ръководство го покани на кратко обсъждане, и той представи готовия вече план за действие; със съгласието на следващата висша инстанция стана ръководител на временна работна група, за чието сформирание бяха взети трима колеги от други отдели и която по-късно трябваше да се разраства, привличайки такива сътрудници, които нямаха нищо общо с института. През тези дни даде и първото си интервю по тримерното видео, което бе наистина доста поорязано и се появи между многото други новини, но все пак бе излъчено по централната програма.

Д-р Менк и сътрудниците му, информирани вече за произхода на радиопредаването и радостни, че вместо съмнителни извънземни сигнали са уловили напълно редовно съобщение от земен космически кораб, направиха междуременно експеримент — предадоха радиопредаването не в паметта на компютъра, а по един най-обикновен високоговорител. Текстът се оказа ясен и разбираем и когато д-р Майнл го чу на другия ден, почувствува как съобщението от междузвездната експедиция го изтръгва от героичните му инициативи и го запраща в сивото и скучно всекидневие на института.

5. БОРДОВИЯТ ИНЖЕНЕР

Тук е Единадесетата междузвездна експедиция, космически кораб „Звезден огън“. Викам Земята! Викам Земята! Тук е космически кораб „Звезден огън“, бордови инженер Ананян. Експедицията изпълни задачата си и се връща на Земята. Струве 2398 има четири планети. Бяха изследвани съгласно основната програма П2, резултатите и пробите в предвидените количества са на борда на космическия кораб. Не можахме да открием никакви признаци на живот.

През единадесетата година бордово време, 214 дни след излитането ни към Земята, поради авария в хомеосистемата загинаха планетолозите Коларова и Реди, биоложката Паулих и вторият пилот Джо. Първият пилот Сандърс почина преди 92 дни от раните си. Още преди това той бе включил управлението на автопилот, сега аз извършвам проверка на техническите системи. Корабът е напълно здрав и след девет години ще стигне до околослънчева базова орбита. Тогава Земята трябва да го поеме.

Този запис се излъчва на всеки петдесет часа и се повтаря три пъти. Телата на мъртвите се намират в контейнери 7 до 12. Не искам да живея девет години в самота. Няма да мога. Край.

Тук е единадесетата междузвездна експедиция, космически кораб „Звезден огън“ Викам Земята! Викам Земята! Тук е...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.